दभिर्शुनतरोऽभवत्। सोऽब्रवीत्। सन्धाᳬ सन्दधावहै। अथ त्वावः सक्ष्यामि। न मा शुष्केण नार्द्रेण हनः॥ ६॥

न दिवा न नक्तमिति। सएतमपां फेनमसिञ्चत्। न वाएष शुष्को नार्द्रो व्युष्टासीत्। अनुदितः सूर्य्यः। न वाएतद्दिवा। न नक्तं। तस्यैतस्मिँल्लोके। अपां फेनेन शिरउदवर्त्तयत्। तदेनमन्ववर्त्तत। मिचङ्गिति॥ ७॥

सएतानपामार्गानजनयत्। तानजुहोत्। तैर्वै स रक्षाᳬस्यपाहन्*। यदपामार्गहोमो भवति। रक्षसामपहत्यै। एकोल्मुकेन यन्ति। तद्धि रक्षसां भागधेयं। इमां दिशं यन्ति। एषा वै रक्षसां दिक्। स्वायामेव दिशि रक्षाᳬसि हन्ति॥ ८॥

स्वकृतइरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वै रक्षसामायतनं। स्वएवायतने रक्षाᳬसि हन्ति। पर्णमयेन स्रुवेण जुहोति। ब्रह्म वै पर्णः। ब्रह्मणैव रक्षाᳬसि हन्ति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवइत्याह। सवितृप्रसूतएव रक्षाᳬसि हन्ति। हतᳬ रक्षोवधिष्म रक्षइत्याह। रक्षसाᳬस्तृत्यै॥ यद्वस्ते तद्दक्षिणा निरवत्यै। अप्रतीक्षमायन्ति। रक्षसामन्तर्हित्यै॥ ९॥

---

* अपाहतेति का० पु० पाठः।